

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 21. april 2020
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Cecilie Birch
Sagsnr.: 2020-0030-3362
Dok.: 1351531

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 537 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. december 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Naser Khader (KF) og Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Lisbeth Gro Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 537 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvad er efter ministerens opfattelse god skik i forhold til som ansat at holde en balance mellem på den ene side at udvise tilstrækkelig stor forståelse over for et udvalgt miljø til at kunne udfylde sin brobyggerrolle, og på den anden side samtidig være i stand til at håndhæve landets love og regler samt fastholde politiets omdømme? Spørgsmålet bedes besvaret forud for besvarelsen af REU alm. del - samrådsspm. L.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, hvortil jeg kan henholde mig:

”Rigspolitiet skal indledningsvis oplyse, at politiet i forbindelse med politiets opgavevaretagelse i bandemiljøet, ekstremistiske miljøer samt udsatte boligområder sædvanligvis ikke anvender begrebet ”brobygning” eller agerer som ”brobyggere”. Brobygning er således ikke et fast politifagligt begreb, men det anvendes dog i enkelte politikredse i forbindelse med det forebyggende arbejde. Herefter skal begrebet ”brobygning” forstås som politiets forebyggende indsatser i de af politiet udpegede særligt udsatte boligområder (SUB-områder) samt forebyggende indsatser i forhold til ekstremisme.

Rigspolitiet kan endvidere oplyse, at alle offentligt ansatte skal overholde de regler og principper, der gælder for stillingen og arbejdsopgavernes udførelse. Det forventes også, at den ansatte både på arbejdet og i fritiden udviser adfærd, der er passende i forhold til stillingen. Kravet til offentligt ansattes adfærd, som omtales som værdighedskravet eller decorumkravet, gælder for alle offentligt ansatte, men udspringer af tjenestemandens § 10, hvoraf det fremgår, at en tjenestemand samvittighedsfuldt skal overholde de regler, der gælder for hans stilling og såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver.

Det er Rigspolitiets opfattelse, at der eksisterer et særligt højt værdighedskrav for polititjenestemænd. Det følger af den særlige stilling politiet indtager i samfundet, hvilket igen hænger sammen med de vidtgående magtbeføjelser, som den enkelte polititjenestemand har over for befolkningen

Alle ansatte i politiet skal således optræde ordentligt og professionelt og på en måde, så offentligheden har den nødvendige tillid til, at ansatte i politiet er saglige og upartiske, og at alle borgere bliver behandlet lige.

Rækkevidden af decorumkravet ændrer sig generelt med samfundsudviklingen og afhænger konkret af stillingen, stillingsindholdet og situationen.

Hvis den ansatte kommer i konflikt med decorumkravet, kan det medføre, at den ansatte derved ikke lever op til formålet med og grundlaget for arbejdsfunktionen, hvilket kan medføre ansættelsesretlige konsekvenser for den enkelte. Det er ledelsens ansvar løbende at være opmærksom på situationer, hvor en medarbejder har tilsidesat normen for god og korrekt tjenstlig adfærd.”